

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

1. De paupertate, tanquam muro Religionis firmo. Thema. Et erat structura muris, ex lapide Jaspide. Apoc. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

REGULA XXIII. SUMMARI.
DE PAUPERTATE.
EXHORTATIO I.
IN REGULAM XXIII. SUMMARI.

Ostendit, Paupertatem esse murum Status Religiosi.

T H E M A.

Et erat Structura muri ex lapide fasside. Apoc. 21. 18.

VEL:

Paupertas ut murus Religionis firmus diligenda. Reg. 23.

UM Evange- listarum Aquila
S. Joannes Civi-
tatem caelestem
sibi in visione
à Deo ostensam
describit, &
quasi depingen-
do nobis ob oculos ponit, Apoc. 21. ait:
Vidi Sanctam Civitatem Jerusalem novam,
ad distinctionem Hierosolymæ veteris;
quæ civitas est terrestris. *Et hæc Jerusalem*
nova habebat murum magnum & altum,
id est, firmitatem insuperabilem: *Et erat*
structura muri ex lapide fasside, per quem

lapidem quia est firmissimus, significa-
tur Patriæ caelestis firmitas & securitas,
quia viridis est coloris, ejus delicia,
recreatio, & amenitas; quia pellucidus,
ejus claritas & dignitas. Quia ex rela-
tione Plinii, & Sancti Hieronymi,
Dæmones & Phantasmata fugere
putatur ejus puritas & sanctitas.

S. Pater noster in aureâ, de obe-
dientiâ, Epistolâ, Societatem nostram
Cælo optat esse perfimilem. Similiter
Admodum R. P. Mutius Vitellescus,
Sextus Societatis nostræ Præpositus
Generalis, Epistolâ 4. Societatem
Cælo comparat. *Neminem latet (ait)*
H h h 3 in

in pulcherrimum Nos ac splendidissimum
cooptatos Cælum, ubi (dicam cum S. Petro
Chryfologo Serm. 1. de Filio prodigo)
Aurora est Mater Societas, Sol Parens nosfer
Ignatius Stella, nostrorum tot Fratrum
per tot annos, ac terras digestus splendor
virtutis singularis. Si igitur Societas
Cælum est, & Jerusalem nova, & ipsa
habeat, necesse est, Murum magnum
& altum: Is autem murus, ut regulà
præsentè indicatur, est Paupertas, quæ est
instar Jaspidis firma, virens, amœna,
pellucida, & Dæmones fugans.

Quare proprietates, & effectus
hujus præstantissimi Muri geminos
solum, nimirum quòd hostes arceat,
& incolas custodiat, exponemus.

I.
Beneficiū
pauper-
tatis est
defensio
ab hosti-
bus.

1. Beneficiū primum, quod Murus
Civitati præstat, est, ab ingressu hostes
& feras arcere: stantibus enim muris
difficilis est aditus; at iisdem perruptis
aut dejectis, pro libitu ingredi, spoliare
& vastare queunt omnia. Patet id
in famoso Muro Sinensi, qui, ut perhibet
Historia Asiatica L. 1. pag. 4. bis mille
milliarium Italicorum longitudinem,
triginta cubitorum Sinensium altitu-
dinem, & duodecim in crassitie latitu-
dinem continet: hoc muro stante,
nullus hostium in Regnum penetrare
potuit; at eo perrupto, Tartari ingressi,
totum propè Regnum illud vastissimum
occupavêre. Simili ratione Civitas hæc
antiquissima Trevirensis, cincta suis
mœnibus, & turribus munita, hostem
arcuit, qui sine sanguinis effusione
ingredi haud potuit, ut in confederato
milite Germano primùm, deinde
in Gallico, urbem intercipientè expe-
riencia comprobavit; at nunc muro

& mœnibus destituta est primò occu-
pantis.

Charissimi quod Murus est in Civi-
tate, hoc Paupertas est in Societate,
& quovis Religioso Ordine: Pauper-
tas enim hostes Religionis capitales
arceat & excludit. 1. Arceat & excludit
Mundi tentationes & pericula, fastium,
arrogantiam, superbiam, vanitatem
in veste, cubiculo, suppellectile, fallaciam
ac fraudes. Qui nimis laqueus est,
ait Ecclesiasticus cap. 21. 5. *consumetur,
& annihilabitur Superbia*; id est,
occasione opum in Superbiam incidit.

2. Arceat carnis tentationes & impetu-
tus, kôllesque Castitatis, quales sunt
blanda, mollisque corporis tractatio,
ciborum copia, potus abundantia,
convivia, symposia, ludicria, confabula-
tiones, & alia sensuum oblectamenta,
quæ carnis petulantiam excitant, &
contra spiritum armant: omnia verò hæc
à religione sancta Paupertas proficit,
ut de eâ paupertate vallatâ dicere liceat,
quod de cælesti Civitate S. Joannes
asseruit. *Non intrabit in eam aliquis
conquaratorum aut abominacionem facientium,
aut mendacium.*

3. Arceat Diabolum, cum tentatio-
nibus suis & agmine vitiorum & peccato-
rum capitalium: excludit in primis
Invidiam, cùm unus altero nec plus
in victu & amictu possidet nec possidet
desiderat: Excludit tentaciones, Avariti-
æ, injustitiæ, fraudulentæ, inhonesti-
tatis, ac duritiæ cordis; aliæque desideria
nociva ac laqueos Dæmonis. Nam ut
ait Apostolus, 1. Tim. 6. 9. *Qui voluit
divites fieri, incidunt in tentaciones &
laqueos Diaboli, & in multa desideria
trahuntur.*

invidia & nociva, qua mergunt eos in aeterna damnationis abyssum. Radix enim omnium malorum est Cupiditas. O igitur praestantissimus Paupertatis Murus! Murus verè argenteus, imò aureus, & gemmeus ex Jaspide, qui tot capitales à Religione hostes arceat, ac Diabolo haec duo organa, & exitii nostri machinas & arma eripit, scilicet vanitatem & voluptatem, cum reliquo vitiorum agmine.

II. Alterum beneficium à muro civitati praestari solitum, est securitas, quo incolae muniti toti securique in pace & tranquillitate degunt. Quamdiu muri Jericho illati, inconcussique steterunt, in pace, securitate ac tranquillitate degebant incolae; at ubi illi, tubis clangentibus, corruere; hi hostili ferro cecidere. Pari modo Paupertas tanquam murus Religionis firmus, Religiosos Societatis firmat, defendit, & in quiete, virtute, ac perfectionis studio conservat. Unde praclare scripsit Venerabilis Beda in Epist. 2. ad Corinth. *Pauper in Cella, dives in Conscientia, securus dormit in terra, quam auro Dives in Purpura.* Et S. Clara Sororibus suis dicere solita est: *Tunc demum suum Collegium stabile ac firmum futurum, si propugnaculis ac muribus Paupertatis quam maximè munitetur.* Hic igitur murus firmissimus tuetur & custodit omnes Religiosi virtutes, ut singulas percurrerent patebit. Nam

1. Custodit ac defendit cordis puritatem & integritatem, quia, ut vidimus, tentationes, vitia, & peccata excludit; ideoque animam purgat à vitiis. Igitur inopia, inquit S. Gregorius Hom. 1.

de Lazaro, *purgavit animam mendici Lazari, itaque munda & pura à peccatis, mox ab Angelis in sinum Abrahae deputata est.*

2. Custodit, protegit, ac disponit ad Fidem: tollit enim impedimentum Fidei & Evangelii, quod est divitiarum & honoris terreni amor; disponit quoque ad crucem amplectendam, se ipsum abnegandum, & Christum sequendum. Unde dictum est. Matth. II. *Pauperes evangelizantur*, quod Venerabilis Beda in Cap. 7. Lucæ, de pauperibus, nonnihil de paupertate Spiritus participantibus exponit.

3. Custodit ac erigit Spem & fiduciam in Deum; qui enim omnia terrena abiecit ex amore Dei, omnem fiduciam & spem in solo DEO reponit, & cum Prophetà ait: *Domine regit me & nihil mihi deerit.* Et illud cum S. Francisco: *Facta cogitatum tuum in Domino & ipse te enutriet.*

4. Custodit ac tuetur humilitatem: efficit enim, ut Religiosus temporalia bona contemnat, quibus Mundani honorem ab omnibus & magnam sui aestimationem ambiunt, ac proinde honores despiciunt, & ignominias ac contemptus, paupertati annexas tolerare desiderat.

5. Custodit ac conservat patientiam, eamque auget, dum Religiosi sentiunt defectum in rebus commodis aut necessariis; & impletur in eis illud Sapientis; *Deus tentavit eos (adversis) sicut aurum in fornace probavit eos, & invenit illos dignos se, suà majestate & glorià.* Sap. 1. 5. Scilicet: *Excoci te in camino paupertatis.* Isaiæ 48. 10.

6. Custodit

6. Custodit ac tutatur charitatem: ut enim docet S. Augustinus, L. 83. q. 9. Q. 10. *Charitatis* (amorisque Dei) *venenum est cupiditas temporalium, Nutri- mentum ejusdem Charitatis est destructio cupiditatis; signum perfectionis Charitatis, nulla cupiditas, nullus inordinatus rerum hujus mundi, appetitus.*

7. Custodit & circumvallat religio- nem pietatem, devotionem, oratio- nem, & cultum divinum: idque dupli- ci de causa. 1. Quia animam conser- vando in quiete, pace, tranquillitate & læticia spiritali, eam aptat, & ad pie- tatis ac devotionis exercitia ritè dispo- nit: ex inordinato divitiarum amore nascuntur diffidentia, turbationes, cu- ræ, tristitia, sollicitudines, contulatio- nes, aliæque peccandi pericula: Pauper- tas verò voluntaria tollens divitiarum amorem, ab omnibus his malis liberat, & dispositiones ac qualitates contrarias inducit: *Beati pauperis Spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum*, ut Christus ait: *Regnum autem celorum, sive Re- gnum Dei est Justitia, Pax, & Gaudium in Spiritu.* Rom. 14. 17. *Paupertas semper est secunda*, ait S. Chrysostomus, Hom. 48. in c. 13. *Matth. & alibi: Si intra- veris in cor pauperis Spiritu, illudque exa- minaveris, invenies plenum esse suavita- tis & magnâ libertate frui.* 2. Altera cau- sa, cur paupertas devotionem augeat, est, quia removet, ut suprâ diximus, in- temperantiam, crapulam, commellatio- nem, ebrietatem, aliòsque excessus, exercitiis pietatis & orationi summè adversarios & repugnantes.

In Historia Minorum, p. 1. L. 10. c. 14. narratur de Monasterio montis Alver-

niz, quod vixerit in magna paupertate, secundum Regulam suam, acque ita haud vulgarem virtutem & Spiritum conservavit: Dæmon verò, id hauriens, formâ juvenis assumptâ, Diviti in vicinia habitanti, & fratribus emittit affecto se in famulum obtulit, eoque præstitis obsequiis, animum ejus occu- paret, suavitati ei, ut multas fratrum Eleemosynas submitteret, eò quod ho- mines essent sanctitate præditi, multi- que id foret meriti. Herus igitur quoti- die magnam panum, carnum, piscium, fructuumque copiam illis submisit; ac Fratres per hoc paupertatis rigore romisso, lautiores Tractationes admitti- re, exercitia spiritalia segnitè obire, multumque de Spiritu & habita ante devotione perdere cœperunt. Quare viâ relaxatione hac, quidam Frater Dominum adiit, causam Eleemosyna- rum intellexit, & servum illum Dæ- monem esse divinitus cognovit; qui se detectum videns evanuit. Porro Frater, ubi Domino à submittendis ele- mosynis abstinere persuasisset, cum vita frugali & paupere, pristina pietas, vir- tus & devotio, postliminio, revertit.

III. Cùm hic Paupertatis miris, tanta mala à cordium nostrorum manibus arceat, tantæque bona in animarum nostrarum Civitatem invehat, & in ea custodiat, facile patet, quo amorem illa complectenda, & quo studio in sua puritate, sit conservanda. Quem admodum enim illustrium Civitatum mores integri semper servantur, nullâque in eis ruptura toleratur, quin illico farciatur, licet domus diruta, plateæ immunde, diu subinde in ea relinquuntur. Ita in Religione

